

Publicerad 2008-07-23 13:21 av Kittyoncrack

Kära förlorade pappa!

Detta är ett brev till dig,

och jag vill inte resa till egypten med dig.

Platsen som far förlorade du för länge sedan.

En förlorad far

Kära lilla pappa.

Pappa är inte rätt ord, men du är trots allt, en far.

Att bara gå sin väg utan en förklaring,

det är inget som vanliga pappor gör.

Vanliga pappor finns där för en,

och delar upplevelser med en,

som när man tappar sin första tand, lär sig cykla,

börjar skolan och allt som hör till dit.

Jag borde ha glömt dig för länge sedan,

i samma stund som du lämnade mig

och mitt förtroende för dig försvann.

Jag tänker på dig rätt ofta,

det tror jag Mami gör också,

fast ingen av oss vill erkänna det.

(Är det sant att du saknar oss?)

Hela mitt liv har gått åt att få dig tillbaka,

men nu har jag kommit i den åldern

att jag förstår att du är borta för gott.

(föralltid är en väldigt lång tid)

Men jag saknar inte dig,

jag saknar bara fadersgestalten som aldrig fanns där.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kittyoncrack med Poeter.se id #24077 innehar upphovsrätten